

804.

U s t a w a

z dnia 22 września 1922 r.

w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 989).

Art. 1. Osoby, wymienione w ustępie pierwszym § 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 989), podlegają obowiązkowi ubezpieczenia niezależnie od wysokości ich zarobku rocznego.

Art. 2. Wysokość kwot, wymienionych w §§ 17 i 172 powołanej ustawy, jak również wysokość grzywien pieniężnych, przewidzianych w ustawie powołanej w art. 1, może być zmieniana drogą rozporządzenia Rady Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. § 177 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Gdy zajęcie ubezpieczonego u jednego pracodawcy trwa krócej niż miesiąc, wówczas za czas pracy krótszy niż 2 tygodnie należy uiścić połowę składki, odpowiadającej klasie poborów ubezpieczonego, a za czas ponad 2 tygodnie pełną składkę miesięczną (§ 172). O ile ubezpieczony zajęty jest w ciągu miesiąca u kilku pracodawców, a suma wpłaconych składek przewyższa składkę najwyższej klasy poborów, nadwyżkę należy przypisać na dobro ubezpieczonego, celem pokrycia następnych składek miesięcznych”.

Art. 4. Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej przysługuje prawo drogą rozporządzeń ustanawiać, podwyższać, zniżać a także znosić dodatki drożyzniane oraz oznaczać sposób pokrycia tych dodatków.

Pracodawcy i ubezpieczeni mogą być pociągnięci do ponoszenia kosztów pokrycia tych dodatków w stosunku do premji stałych i w sposób, przewidziany w ustawie dla premji stałych.

Art. 5. Rada Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej może drogą rozporządzeń zmieniać przepisy ustawy, powołanej w art. 1, dotyczące organizacji ubezpieczenia (§§ 96—169), nie naruszając jednak samorządu instytucji ubezpieczeniowych, a także wydawać przepisy odmienne od ustawowych, a dotyczące wymierzania, ściągania składek za ubezpieczenie oraz lokacji funduszy.

Art. 6. Przy wypłacie świadczeń, przewidzianych ustawą, wymienioną w art. 1, nie uwzględnia się kwot, nieprzekraczających 50 f., kwoty zaś wyższe liczy się za całą markę.

Art. 7. Kompetencje Kanclerza Rzeszy oraz najwyższych władz administracyjnych, przewidziane w ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, powołanej w art. 1, przysługują Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 8. Minister Pracy i Opieki Społecznej wyda przepisy, dotyczące sposobu ubezpieczenia osób, które na skutek zmiany miejsca pracy, nabywszy uprawnienia na podstawie ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. Rzeszy N. str. 989), byłyby obowiązane do ubezpieczenia w myśl przepisów ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. z r. 1907 № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. U. № 138) i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 370), bądź osób, które, nabywszy uprawnienia na podstawie ostatnio wymienionej ustawy, byłyby obowiązane do ubezpieczenia w myśl ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. Rzeszy N. str. 989).

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 10. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 tego miesiąca, w którym nastąpi jej ogłoszenie.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dotychczasowe postanowienia sprzeczne z ustawą niniejszą.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*